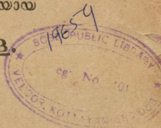
വിചാരവിവശയായ

ഊർമ്മിള.

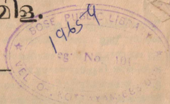

വക്കത്തു പാട്ടത്തിൽ

കെ. നാരായണൻ വൈദ്യൻ.

വിചാരവിവശയായ

ഊൎമ്മിള.

വക്കത്തു പാട്ടത്തിൽ

കെ. നാരായണൻ വൈദ്യൻ.

Printed at

The Sridhara Power Press,—Trivandrum.

1099.

മുഖവുര.

'വിചാരവിവശയായ ഊൎമ്മിള' എഴുതിതീൎത്തിട്ട് ഇപ്പോൾ രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു് 'സംഘമിത്ര' വായനക്കാരായ സഹോദരിമാൎക്ക് പ്രത്യേകം പ്രയോജനപ്പെടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അതിൽതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാനായി രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ നിൎഭാഗ്യവശാൽ ആ മാസിക നിന്നുപോകയാൽ യഥാകാലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. വായിച്ചുകേട്ട പല സ്നേഹിതന്മാരും ഇതു പുസ്തകരൂപേണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതനുസരിച്ചാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ഒരുങ്ങിട്ടുള്ളതു്.

രാമാദികളുടെ വനവാസ കാലത്തു്, ധൎമ്മസങ്കടം തോന്നത്തക്കവിധം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടുപോലും ചിരകാലമത്രയും ക്ഷമയോടുകൂടി കാലയാപനംചെയ്ത സതീമകുടമായ ഊൎമ്മിളയുടെ ചാരിത്രശുദ്ധി ഇക്കാലത്തെ മഹിളാമണികൾക്കു അത്യന്തം ആദരണീയമാകയാൽ അതത്രെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ വിഷയം തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു്. വനിതാലോകത്തിന് സൎവ്വഥാ ആരാധനീയയായ ഊൎമ്മിളയുടെ അസാധാരണ ഗുണഗണങ്ങൾ പുരാതനകവികൾ വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നുള്ള ദയനീയ വിചാരവും എന്നെ ഇതിലേക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ കവിത പരിശോധിച്ച് ഒരു അവതാരിക എഴുതിത്തരണമെന്നുള്ള എന്റെ അപേക്ഷയെ സദയം സ്വീകരിച്ചു കൃത്യാന്തരബാഹുല്യങ്ങൾക്കിടയിൽ തന്റെ

വിലയേറിയ സമയം ഫലവാക്കി സാഹിത്യലോകത്തിൽ ഉൽപ്പതിഷ്ണുക്കളായ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള മഹാമനസ്കതയോടുകൂടി ഒരു അവതാരിക എഴുതിത്തന്നു് അനുഗ്രഹിച്ച സാഹിതീരസിക ശിരോമണിയും, പണ്ഡിതാഗ്രഗണ്യനുമായ രാജശ്രീ ആറ്റൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരടി അവർകളോടു എനിക്കുള്ള ഹൃദയപൂർവമായ നന്ദിയെ ബഹുമാനപുരസ്സരം ഈ അവസരത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അവതാരിക എഴുതിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും അച്ചടിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും എനിക്കുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി നിന്നു് വേണ്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്തുതന്ന മഹാരാജാസ് കാളേജ് സീനിയർ ഇന്റർമീഡിയറ്റ് വിദ്യാർത്ഥി മിസ്റ്റർ വി. വി. നാരായണനോടു് എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയേയും രേഖപ്പെടുത്താതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്റെ ഈ "വിചാരവിവശയായ ഊർമ്മിള"യെ സഹൃദയന്മാരായ മഹാജനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു് അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഇതാ ലോകസമക്ഷം അയച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വക്കം
25-6-99. }

ഗ്രന്ഥകർത്താ.

അവതാരിക.

"കൂജന്തം രാമരാമേതി മധുരം മധുരാക്ഷരം
ആരുഹ്യ കവിതാശാഖാം വന്ദേ വാല്മീകി കോകിലം."

ആ ആദികവി കോകിലത്തിന്റെ മധുരകൂജിതത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കേൾക്കുന്ന മധുരാക്ഷരധ്വനികൾക്കു പുറമെ ഹൃദയനാഡികളെല്ലാം പെട്ടെന്നു ദ്രവിച്ചു രസാമൃതത്തിൽ മുഴുകി ലയിച്ചുപോകത്തക്കവിധം അതിമധുരങ്ങളായ അസംഖ്യം സൂക്ഷ്മധ്വനികൾ ഉത്തമ വീണാഗാനത്തിലെന്നപോലെ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടു്. സഹൃദയതയുടെ താരതമ്യം പോലെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഭാവനാശക്തിയുടെ ഗതിയനുസരിച്ചു ഇഷ്ടംപോലെ സങ്കല്പിച്ചു് ആസ്വദിക്കാവുന്ന ആ വകയിലൊന്നാണു് രാമാദി വനവാസകാലങ്ങളിൽ ഊർമ്മിളക്കുണ്ടായ അവസ്ഥ. ആ വിഷയത്തിൽ ഒരു യുവകവിയുടെ പ്രതിഭ പോയവഴിയാണു ഈ "ഊർമ്മിള" എന്ന പുസ്തകം കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

കവനകൌമുദി, വിവേകോദയം മുതലായ മാസികകളിൽ തുടർച്ചയായി പല ഖണ്ഡകൃതികളെഴുതി മലയാളഭാഷാലോകത്തിൽ സുപരിചിതനായ ഒരാളാണു വക്കത്തു പാട്ടത്തിൽ കെ. നാരായണൻ വൈദ്യരവർകൾ. ഈ യുവകവിയുടെ മററു കൃതികളായ 'കമലയുടെശരീരത്യാഗം' 'സുമതിയുടെ സമയം' 'റോസപ്പൂവു്' തുടങ്ങിയ ഖണ്ഡകൃതികൾ വായിച്ചു ഞാൻ സന്തോഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വൈദ്യരുടെ ആധുനിക കവിതയായ ഈ 'ഊർമ്മിള' ഞാൻ പല തവണ വായിക്കുകയും, ചില ഭാഗങ്ങൾ എന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധക്കു വിഷയമാകുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ഈ അവതാരിക എഴുതുന്നതും.

ലക്ഷ്മണൻ സീതാരാമന്മാരോടുകൂടി കാട്ടിൽ പോയിരുന്ന കാലത്തു വിയോഗദുഃഖം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ഊർമ്മിളയുടെ ഒരു രാത്രിയിലുള്ള വിചാരപരമ്പരയാണു് ഇതിലെ ഇതിവൃത്തം. നവയൌവനയുക്തയായ ഒരു തന്വി ഭർത്തൃവിയോഗത്തിൽ വിചാരവിവശയാകുന്നതു് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അതിനാൽ ഇതിവൃത്തം തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിയുടെ ഉചിതജ്ഞത നല്ലവണ്ണം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

ഊർമ്മിളയുടെ വിഷാദം ആദ്യമായി തിരിയുന്നതു തന്റെ സൌഭാഗ്യപൂർണ്ണമായ ശൈശവത്തിലേക്കാണു്. അതിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ട താൽക്കാലികാവസ്ഥയെപ്പററി അത്യന്തം വ്യസനിക്കയും, അതിനിടവരുത്തിയ കൈകേയിയുടെ ദയയില്ലായ്മയെ കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സീതയെക്കൂടി കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയ സ്ഥിതിക്കു തന്നെ ഒഴിച്ചുവിട്ടതു ഒട്ടും ധർമ്മമായില്ലെന്നു കാണിച്ചു്, സഹധർമ്മചാരിണിയായ ഭാര്യക്കു ഭർത്താവിന്റെ പേരിലുള്ള അവകാശങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി സയുക്തികമായും സരസമായും വാദിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഏററവും ഹൃദയംഗമങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്.

വനമെങ്കിലുമാത്മനാഥനിൽ
പരിചര്യക്കവകാശമാക്കുവാൻ?
അവരാം ഭാര്യ,യൊഴിഞ്ഞിരിക്കുകിൽ,
ഫലമെന്തപ്പുരമർത്ഥ്യ,മാകുമോ?
ഋഷിപത്നികളാണു ധർമ്മ്യമാം
ക്രിയകൾക്കൊക്കെയുമാദികാരണം

....

... ...

ഇഹജീവിതയാത്രയിൽ ഇഴ-
ഗ്ഗൂധികാരം ഗൃഹിണിക്കു് തന്നെയാം.

ഇത്യാദി കാൺക. നഗരജീവിതത്തെക്കാൾ വനജീവിതത്തിനുള്ള മാഹാത്മ്യത്തെ പുരസ്കരിച്ചു സരസമായ രീതിയിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. 'നൃപധർമ്മമഹാസനം മറിഞ്ഞവതാള സ്ഥിതിയിൽ കിടക്കുന്ന നഗരിയിൽ വാഴുന്നതു നന്ദനീയമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു 'നിസർഗ്ഗരമ്യ'മായ 'വനഭൂമി'യെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതാണു വിശേഷമെന്നു ഉർമ്മിള സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. വനഭൂമിക്കുള്ള വൈശിഷ്ട്യത്തെയും അതിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്ന തത്വങ്ങളെയും നല്ല തന്മയത്വത്തോടുകൂടി വർണ്ണിച്ചു വായനക്കാരെ ആകർഷിച്ചു കൂടെക്കൊണ്ടു നടക്കുവാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രമവും ഒട്ടും വിഫലമായിട്ടില്ല. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമ ധർമ്മങ്ങളായ പഞ്ചമഹായജ്ഞം, ദാമ്പത്യധർമ്മം, സമഭാവനമുതലായ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ പഠിക്കാൻ യോഗ്യമായ സ്ഥലം വനമാണെന്നു അനുഭവപൂർവ്വം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ലൌകികജ്ഞാനത്തിനു പുറമെ താപസജനങ്ങളോടിടപെട്ടു 'പരമാത്മവിദ്യ' പരിചയിച്ച് വാക്കുകൾക്കു വിഷയമല്ലാത്ത 'ആ സുഖരസാമൃതം' ആസ്വദിച്ച് 'ചരിതാർത്ഥത' സമ്പാദിക്കാവുന്ന അന്നുയാത്രക്കു തരമാകാഞ്ഞു വ്യസനിക്കുന്ന സന്ദർഭവും സഹൃദയരമ്യമായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും സാധ്വീമണിയായ അവൾ 'സഹനേതരദുഃഖമാഴ്കിലും സതി ഭർത്തൃപ്രിയ ഭാവനോൽക്കയാകണ'മെന്നുള്ള ന്യായത്തിൽ തനിക്കുള്ള സങ്കടത്തെ അടക്കി പ്രാണനാഥനു മംഗളമാശംസിക്കയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഭർത്താവിന്റെ നന്മക്കായി ശ്രീരാമനോടും സീതയോടും നിയതിയോടും, പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഊർമ്മിള വിചാരവിവശയായിത്തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

ഇതിൽ സ്ഥായിയായ രസം വിപ്രലംഭശൃംഗാരമാണ്. വിചാരധാരയിൽ ഇടക്കിടെ ചില ശ്ലോകങ്ങൾ

പ്രകൃതവശാൽ കടന്നുകൂടീട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഉത്തമ നായികയായ ഒരു സതീരത്നത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ സ്വഭാവത്തിൽ, വായനക്കാൎക്ക് ഉൽക്കണ്ഠ വിരമിക്കാത്തവിധമാണ് രസസമ്പൂൎത്തി വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ആകപ്പാടെ 'ഊൎമ്മിള' സഹൃദയന്മാൎക്കു രുചിപ്രദവും സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചു് പ്രയോജനകരവും ആയിത്തീരുമെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ശേഷം സംഗതികളെല്ലാം പൊതുജനങ്ങൾക്കു വായിച്ചറിവാൻ വകനിൎത്തിക്കൊണ്ടു് ഈ ചെറിയ അവതാരിക അവസാനിപ്പിക്കയും ഈ യുവകവി മേലിലും ഈ മാതിരി നല്ല നല്ല കൃതികൾ നിൎമ്മിച്ചു് കേരളീയരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം,
99 മകരം 23. } ആററൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരടി.

സമൎപ്പണം.

ആശാഭരം ഹൃദയദ്രവ്യമായി; കഷ്ട-
“മാശാൻ” മറഞ്ഞു; കവിതക്കളരിക്കമേലാൽ
ആശാസ്യമായ നിലപോയ്; ഇനിയപ്പദത്തിൽ
ക്ലേശാപനോദമതിനി“ക്കൃതി”-വച്ചു വാഴ്ത്താം.

വിചാരവിവശയായ

ഊർമ്മിള.

നിജ ജീവിതനാഥനഗ്രജ-
പ്രണയംകൊണ്ടടവിക്കുപോയനാൾ
വിഷമിച്ചൊരു രാത്രിയേകയായ്
സ്ഥിതിചെയ്തൂർമ്മിള വാസമേടയിൽ. ൧

മുഴുതിങ്കൾ മുഖം മിനുക്കിയ-
ന്നിശ കാണിച്ചു നിശാതദർശനം
സഹിയാഞ്ഞതു നിദ്രയാകുലാ-
ന്തരയായ് തീർന്നു ചടഞ്ഞു സുന്ദരി. ൨

ഹൃദയപ്രണയാതിരേകമാം
സ്ഫുടമുക്താമണി തന്റെ രശ്മികൾ
ഉടലിൽ പുളകങ്ങളായ് വഴി-
ഞ്ഞതരമുൽക്കണ്ഠ വെളിപ്പെട്ടതവേ. ൩

പ്രണയിസ്മൃതിയാൽ കുഴഞ്ഞഹോ
വളരും സാത്വികഭാവമഗ്നയായ്
കവിളും വിങ്ങി, വിറച്ചു, ചുണ്ടൊടൊ-
ത്തുരുചിന്താപഥമാർന്നു തന്വിയാൾ. (യുഗ്മകം)

പരിതസ്ഥിതി മറവു സാന്ത്വന-
പ്രതിലാഭത്തിനിണങ്ങിടായ്കയാൽ
സ്വയമാത്മനി വിഷ്ടകാന്തനെ-
പ്പരിവീക്ഷിച്ചു തുടർന്നു ചിന്തിതം. ൫

“ഒരു രാജകുമാരി ഞാൻ വയോ-
ഗ്ഗുണവും ചേർന്നവളെന്നിരിക്കിലും
ഫലമെന്തു വരന്റെ വേൾവി-
ട്ടിവിടെത്തന്നെ വസിച്ചുകൊള്ളുകിൽ? ൬

മൃദുശയ്യ, മനോജ്ഞസൌധമി,-
ന്നൃപഭോഗം പ്രിയതോഴിസഞ്ചയം
ശരിയൊക്കെയിരിക്കിലും മന-
സ്സുഖമിങ്ങേതു മെഴുന്നതില്ലമേ. ൭

സ്ഫുടഭാഗ്യസമൃദ്ധിയിൽ കരു-
ത്തുരുസൌഭാഗ്യവളത്തിൽവാഴ്കയാൽ
ശ്ശുഭ ശൈശവകാലമെത്രയോ
സുഖമായ് പോക്കിയിരുന്നു ഞാനഹോ. ൮

വരരൂപ വിലാസ ഭാസ്സിനൊ-
ത്തൊരു ഭർത്താവെ ലഭിക്കകൊണ്ടുമമ
ജനകൻ കൃതകൃത്യനായ്, പരം
ജനിസാഫല്യമിയന്നു ഞാനമേ. ൯

നിരവദ്യസുഖം ലഭിച്ചിളം
തളിർകാലത്തെ നയിച്ചകാരണം
സുമ വേളയിലല്ലലൊത്തിതാ-
ണരു,ലകിൻ ചക്രപരിഭ്രമക്രമം. ൧൦

ലളിതാകൃതി പൂണ്ട ശൈശവ-
ക്കളിയിൽ കാട്ടിയ കൌശലങ്ങളാൽ
വരമിങ്ങനെയുള്ള ഭാവിയെ-
ന്നരുതാതാരയാതരവന്നമോർക്കുവാൻ. ൧൧

അഥവാസുഖദുഃഖചിന്തയിൽ
ധൃതിപോരാതെയെഴുന്നശൈശവം
വരുമോ പുരുഷാൎത്ഥഹേതുവാം
യുവതയ്ക്കൊപ്പമുപാസനീയമായ്? ൧൫

തളിർതൻനിലകണ്ടുസൌരഭം
ചൊരിയും സൽപ്രസവം കൊതിപ്പതാം
ഉലകിൻഗതിയെങ്കിലെന്റയീ-
ഫലമേലാത്തവയസ്സുനിന്ദിതം. ൧൬

പ്രഥമാശ്രമമാൻ ശോഭിയായ്
പരിശുദ്ധാംന്നബാല്യജീവിതം
മതിയങ്ങനെ നീട്ടിയാലുമൊ-
ട്ടിടനൽകീലയതിന്നുമീശ്വരൻ. ൧൭

'യുവതിക്കഥവാവരാപ്തിയാ-
ണഭിമാനപ്രദമൈഹികാസ്ഥയിൽ'
അതുമിങ്ങനെബന്ധമാത്രമായ്
കഴിയുന്നു വനപുഷ്പമെന്നപോൽ. ൧൮

സവയസ്സുകളാം കുമാരിമാ-
രിവളെപ്പററി നിനപ്പതെന്തുവാൻ?
പരമാൎത്ഥമറിഞ്ഞിടായ്കിൽ ഞാൻ
പരിഹാസാസ്പദമാകയില്ലയോ? ൧൯

'വരനാത്മസുഖത്തിനൊത്തിടാ
വധുമെയ്മോടിഫലപ്പെടാദ്ദഢം.'
ലലനാവലിവാക്കിയാലുമെ-
ങ്ങനെ യാഥാൎത്ഥ്യമിയന്നിടുന്നതാൻ? ൨൰

പതിയിൻനിഴൽപോലെ വാഴ്കയാം
സതിതൻധൎമ്മമതേതുമട്ടുഞാൻ
ധൃതിയൊത്തുസമാചരിക്കുവാൻ
മുതിരും? തൽപദമാൎന്നുമിന്നിടും? ൧൮

നിജസംഗമൊഴിച്ചുവാഴ്കുവാൻ
പതിശാസിപ്പതുസംവദിപ്പതും
മുറതന്നെസതിക്കുനിൎമ്മല-
പ്രണയാസാരമൊഴിച്ചുകൂട്ടുകിൽ. ൧൯

മകനെപ്രതിപക്ഷപാതമാ-
ൎന്നൊരുമാതാവുവരിച്ചൊരാവരം
പതിയെത്തകരാറിലാക്കിയി-
സ്ഥിതിഞങ്ങൾക്കുമണച്ചുനിൎദ്ദയം. ൨൦

അതികോമളനായൊരാൎയ്യനായ്
വനവാസംനിയമിച്ചമാനസം
ശിലതന്നെ; ശിരീഷബന്ധുവാം-
മലിയെങ്ങെ,ങ്ങൊരുമുൾച്ചെടിക്കടെ? ൨൧

മൃഗിതൻതൊലിയാൎന്നകണ്ടുപെൺ-
പുലിയാകുന്നവളെസ്സ്വഭാൎയ്യയായ്
നൃപനെങ്ങനെവച്ചു? വാമമാർ-
മനമോരാൻപണിയെന്നതുള്ളതോ? ൨൨

നിജപുത്രനുന്നതിനമ്മമാർ
പലമട്ടാശവഹിപ്പതത്ഥ്യമാം
പതിയുംപദവും നൽകുമാ-
റതിനായുന്നതിലൎത്ഥമെന്തുവാൻ? ൨൩

അവരംപെററവളെങ്കിലാത്മജ-
പ്രണയം തെല്ലുന്നരാതിരിക്കുമോ?
അതുവിട്ടിതുചെയ്തതോക്കിലി-
ങ്ങിനിവന്ധ്യാപദമേവിളങ്ങിട്ടു. ൰൧

മകനമ്മവരിച്ചുടന്നയം
വകവയ്ക്കാതെവിപന്നകാന്തിയായ്
വിനയിപ്പതിലുംപഠിച്ചതെ
വിനതൻസ്വാത്മമണച്ചതായവൾ. ൰൨

പതിപോയ് മകനംവെറുത്തുതൻ-
മതിയുംകെട്ടുകുഴഞ്ഞുനിന്ദ്യയായ്
ക്ഷിതിവാസഠസഹ്യമായവൾ-
ക്കിതുതാൻസ്വാത്മിതയാൽവരുംഫലം. ൰൩

നിജസൌഖ്യനിദാനമന്യരിൽ
സുഖമേകുംതൊഴിലെ,ന്നതോന്നുമേ
കരുതാതെതുടന്നുചെയ്തയാ-
ലവളുഞങ്ങൾക്കമണച്ചസങ്കടം, ൰൪

'മകനിൽപരിതാപമേറിലും
വധു,വശ്രുക്കൾപൊഴിച്ചുകാണണം,
കരുതാം ചിലധാത്രിമാരി'തോ
പിഴചെയ്യാത്തൊരിവൾക്കുചേർത്തഴൽ? ൰൫

തതിവിട്ടുധമെഴലിരത്നമാ-
സ്സു,വലോകിച്ചവൾപൂൽകിപാമ്പിനെ
അതിലുള്ളഫലംലഭിച്ചിവ-
ൾക്കുലയാൻമാർഗ്ഗമണച്ചചൊന്ധവം. ൰൬

ഒരുപക്ഷമതിന്നൊരാൾ പെരും
കെട്ടവൃത്തംമതികഷ്ടമേററിടാൻ
ശമിയൊന്നുപൊഴിച്ചിട്ടുന്നതീ
മതിയക്കാട്ടുസമസ്തവുംചുടാൻ. ൩൦

പ്രിയയിൽപകരുന്നരാഗവൈ-
ഭവമേററിട്ടുലകിങ്കലാളുകൾ
കുഴയുന്നി,തുസത്യസന്ധതാ-
ഫലമായിട്ടുള്ളപങ്കലൊത്തതാം. ൩൧

അനുരാഗരയത്തിൽമുക്കിയ-
പ്പുരുഷന്മാരെയടിപ്പെട്ടുത്തുവോർ
കരുതേണ്ടതുകൈകയാത്മജ-
ക്കറിവാൻ ദുർവ്വിധിനൽകിയില്ലിട. ൩൨

അവളാത്മപരായണത്വമാ-
ന്തിലോ? ദുർവ്വിധിവൈഭവത്തിലോ?
മുഴകീട്ടിതുചെയ്തു, പോട്ടെ;യി-
ങ്ങുയരുംമാലിതുമാറുമെങ്ങനെ?" ൩൩

പൊതുവിൽ ചിലതേവമോർത്തുടൻ
വിരഹോഷ്മാവു!പൊടിച്ചകണ്ണുനീർ
തളിർനേർതുണിയാൽ തുടച്ചുതൻ-
പതിനേക്കായ് പരമാർത്തകാമിനീ. ൩൪

"പ്രിയനാഥ, ഭവാൻ വനത്തിനായ്
നടകൊണ്ടഗ്രജഭക്തിവായ്കയാൽ
അതുനല്ലതുതന്നെ; യെന്നെവി-
ട്ടതുനന്നോ? ഗൃഹിതയ്ക്കുചേർന്നതോ? ൩൫

ഗുരുപൂജ തുടങ്ങിയൊക്കെയും
ഗൃഹിണിക്കും കരണീയമല്ലയോ?
അതിലുള്ളൊരു ഭാഗമെന്തുകൊ-
ണ്ടവിടുന്നിങ്ങുതള്ളാൻ മടിച്ചതും? ൩൬

സഹധർമ്മിണിമാരെ വേർപെടാൻ
തരമുണ്ടോ തനവേർപെടുംവരെ?
ഇവളുന്നിലതെററിയെന്തുചെ-
യ്തുവിടേക്കന്നു നവോഢയെങ്കിലും? ൩൭

വനമെന്തതു വിണ്ണുതന്നെട-
മ്പതികൾക്കാസ്ഥിരരാഗമേലുകിൽ
അഴലും സുഖമാകുമന്നു തി-
ച്ചുഴിയും ശീതളവാരിധാരയാം. ൩൮

അനുകൂല സമാഗമം പെടു-
ന്നവരെക്കാണികൾ വാഴ്ത്തുകില്ലയോ?
അനയാത്രയിലെന്തുദോഷമ-
ങ്ങനുമാനിച്ചിവളെത്യജിച്ചുപോയ്. ൩൯

വനവാസമൊരംഗനയ്ക്കുദു-
സ്സഹമെന്നങ്ങു ശഠിച്ചതോ ശരി?
മമപൂർവ്വജ മുമ്പിൽവച്ച കാൽ-
തളിരെങ്കിൽ തടയേണ്ടതല്ലയോ? ൪൦

അവർചെയ്ത സമർത്ഥനയ്ക്കുതൽ-
പ്രിയഭർത്താവനുകൂലിയാകയാൽ
അതിനൊത്തു; ഹിതം നടത്തുമ-
പ്പതിയേകുന്നവൾ ഭാഗ്യശാലിനീ. ൪൧

അത്തുമല്ലവർ മാതൃകാനില-
യ്ക്കനുയോജിച്ചിഹ ലോകയാത്രയെ
തുടരുന്ന,വരെത്തുടർന്നിട്ട-
ന്നവിട്ടന്നെന്നെയൊഴിഞ്ഞതേതോർത്തുഭം? ൪൧

പലശംകകളാലെലൊഴിച്ചുവെ-
ന്നനമാനിപ്പതുമത്ഥഹീനമാം
അഭയപ്രദരാം രഘുക്കളിൽ
ഭയമോ സംശയമോ വരാവതോ? ൪൨

ചെറുഞാണൊലിയാൽസപക്ഷരെ
പ്പതറിപ്പാൻ പടുവായൊരഗ്രജൻ
ശരമേന്തുകിലെന്തുശംകയീയെ-
ന്തിരുളക്കൻ കതിരിങ്ങുവീശുകിൽ? ൪൩

മതിയും തനുവിൽ വളച്ചതും
മതിയാകാഞ്ഞതിനാലൊഴിച്ചിതോ?
അതുകണ്ടറിയേണ്ട താം; ഗുണ-
പ്രഥയാൽ പ്രായമഗണ്യമല്ലയോ? ൪൪

വ്രതചര്യ സഭാര്യനായ് ചരി-
പ്പതിനെന്താണു വിരോധമോർക്കകിൽ?
സഹധർമ്മിണിയൊത്തു കാട്ടിൽവാ-
ച്ചൊരുരാജേന്ദ്രവതാന്തതില്ലയോ? ൪൫

ഗുരുവായ വസിഷ്ഠനങ്ങരു-
ന്ധതിയാമമ്മയൊഴിഞ്ഞിടായ്കയാൽ
നിയമത്തിനു വിഘ്നമെന്തുവ-
ന്നെന്നാം,ഴിയാ ധർമ്മനാശേയാധിപതിയെ. ൪൬

ഇതുപോലെ മഹാനുഭാവരാം
പലരുംധർമ്മകുഡുംബിനീസമം
പുരിയും ഗിരിയും വനങ്ങളും
ദരിയുംപുക്കു വസിച്ചിരുന്നതേ. ൪൮

വനമെങ്കിലുമാത്മനാഥനിൽ
പരിചര്യയ്ക്കവകാശമാക്കുവാൻ?
അവൾ ഭാര്യ; യൊഴിഞ്ഞിരിക്കുകിൽ
ഫലമെന്തപ്പദമർത്ഥ്യമാകുമോ? ൪൯

ശുഭപത്നികളാണുധർമ്മ്യമാം
ക്രിയകൾക്കൊക്കെയുമാദികാരണം
അവിടുന്നറിയാത്തകാര്യമ-
ല്ലിതു, പക്ഷേയിവൾയോഗ്യയായിടാ ൫൦

ഇഹജീവിതയാത്രയിൽത്തുഴ-
യ്ക്കധികാരം ഗൃഹിണിക്കുതന്നെയാം
ഒഴിയാനരൻ, ആര്യനഗ്രജ-
പ്രിയഹാനിക്കിടയെന്നൊഴിച്ചുതോ? ൫൧

പുരുഷോത്തമനായപൂർവ്വജൻ
മുഷിയാ, തൽപദപത്മസേവയിൽ
അവിടേക്കു സഹായമായിഞാൻ
ചിലഭാഗങ്ങൾ തുടർന്നുകാണുകിൽ ൫൨

അതുമല്ല, മദഗ്രജയ്ക്കുവേ-
ണ്ടവ ഞാൻതന്നെ നടത്തിടുമ്പൊഴും
ഒരുവിശ്രമമങ്ങെഴാ-മവ-
ക്കതിനാലും പ്രിയമേറിയെന്നുമാം ൫൩

അവർ പൂർവ്വജ,ദാസിയായിഞാ-
നരുകിൽ പാർപ്പതുമെത്രയോഗ്യമാം
പുരുഷദ്വയമെങ്കിലംഗനാ-
ദ്വയവുംനന്നു പരസ്പരാശ്രയം. ൩൪

പരിശുദ്ധരിലും പുലർത്തിടാ-
മപവാദം ജനമാശയത്തിനും
തരമില്ല നമുക്കു,മാൎയ്യയാ-
യൊരുദേവിക്കു മടുത്തുവാഴ്കിൽഞാൻ ൩൫

ഇവിടത്തുടരേണ്ട വൃത്തിയെ-
ന്നുപദേശിച്ചതിരിച്ചു ഹാ ! ഭവാൻ?
ന്നുരുകാൎയ്യമെടുക്കിലും വരാ-
മൊരുപക്ഷേ,നിജകൎമ്മക്കു വിസ്മൃതി ൩൬

ഗൃഹകൃത്യഭരം വഹിച്ചുമ-
സ്സുമയം ഗേഹിനിയാൾക്കു പോക്കിടാം
ഉടനെപതിവിട്ടുപോകയാ-
ലതുമേറെത്തുടരേണ്ടതില്ലമേ. ൩൭

ശിശുവൊന്നുജനിച്ചുവെങ്കില-
പ്പരിചൎയ്യാപരയായ്കഴിഞ്ഞിടാം
അതിനുംവഴിദൈവമിങ്ങനി-
ക്കരുൾചെയ്തീല,നിവൃത്തിയെന്തുവാൻ? ൩൮

പരിദൂഷിത,യിങ്ങുവാഴുവാൻ
വിനിയോഗിച്ചതുനന്ദനീയമോ?
പുലിപെറ്റുകിടന്നിടന്നെട-
ത്തജയെപ്പോറ്റുവതിന്നുറയ്ക്കയോ? ൩൯

ന്റപധൎമ്മമഹാസനംമറി-
ഞ്ഞവതാളസ്ഥിതിയിൽകിടക്കയാം
വിഷയംവിഷമിച്ചു,പിന്നെയി-
ന്നഗരീവാസമിണക്കമാകുമോ? ൱൦

ഒരുദുഷ്ടവശീകരിച്ചു,ദുർ-
മശക്കൊണ്ടേകതുടന്നുടന്നയം
വകവച്ചുദയാവിഹീനമീ
മരണംവിട്ടുമാനനീയമോ? ൱൧

നരൺ, ശാഠ്യ, മസൂയ, കോപമീ-
വകയാലേറിയപൌരന്മാരെയോ
കുറിനോക്കിനടന്നുകൊള്ളുവാൻ
കരുതിക്കാത്തയെവിട്ടുപോയ്ഭവാൻ? ൱൨

അഖിലാഗമസാരവേദിയാം
ന്റപനിൽപാഞ്ഞൊരുമന്ഥരാവിഷം
പരിപാകമെഴാത്തമാട്ടശ-
ക്കളുംതാപമുരച്ചിടേണമോ? ൱൩

പരമായതിയോൎത്തുചെയ്യണം
സകലംഭ്രമരണംനടത്തുവോർ
ശരിയെങ്കി,ലരാജകത്വമി-
പ്പുരിയിങ്കൽപെട്ടരായിരുന്നവോ? ൱൪

ഒരുസത്യ,മതാററുവാന്നിടം
ധരയോ വിണ്ടലമോ തരാംപരം
അതിനായ്നിജജീവപുത്രരെ
കളയാവീരനൃപൻജനേഹിതൻ ൱൫

മതിശാലികൾമന്ത്രിമാരുമി-
പ്പരമാർത്ഥംപറയാതിരുന്നുപോയ്
അവരാത്മപരായണതയാമി-
ജ്ജനപക്ഷംഗ്രഹിയാതെപൂണ്ടതാം ൬

അവരായതുചൊല്ലിയെന്നുമാ-
മതുകേൾക്കാതെയിരുന്നുവെന്നുമാം
അധികാരിയിലാണിരിപ്പതാ-
യവകാശം പിഴപിന്നെയാക്കുവാൻ? ൭

വരമെന്തു? നൃപൻപ്രജാഹിതം
നിജധർമ്മംവെടിയാതെചെയ്യുതാം
പ്രിയയാമൊരുവൾക്കുവേണ്ടിയ-
ഗ്ഗുരുകാര്യത്തെവെടിഞ്ഞതോർത്തുമോ? ൮

നയപദ്ധതികാട്ടുവാൻകരു-
ത്തുടയോർകാട്ടിനകാലൃവയ്ക്കുകൾ
കടുകാട്ടുമൃഗങ്ങളല്ലയോ
പുരിയിൽതാമസമാക്കിടേണ്ടവ? ൯

നിലവിട്ടുവിളിച്ചിടുംപ്രജാ-
കുല,മാശ്വാസസമേതമാകുവാൻ
ക്ഷതരക്ഷണധർമ്മമാന്നയ-
ന്നിടുമക്ഷത്രിയനന്നിടേണ്ടതാം. ൧൦

മകനാകിലുമച്ഛനോടുവേ-
ണ്ടതുചൊല്ലാംവഴിപോൽതടുത്തിടാം
പിഴയില്ലതിനാഗമങ്ങളും
വഴികാട്ടുന്നിതുബോദ്ധ്യമായതാം. ൧൧

സുതനന്മകൊതിച്ചിടുന്നതീ
വകകൃത്യങ്ങൾവഹിപ്പതിന്നുതാൻ
അതിലുംജരഠൻപിതാവിനെ
തനിക്കേകണ്ടുന്നതുപുത്രധർമ്മമാം. ൨൫

ബഹുശൂരതവേണ്ട, ഏകനാം
വിനയംപോരുമിതിൽജയിക്കുവാൻ
തനയൻറസമർത്ഥനയ്യടൻ
ജനനിക്കുംകലരാംസുസമ്മതം ൨൬

സഹനംസമയത്തുവേണ്ടതാ-
മതുധർമ്മാർത്ഥികൾവാഞ്ഛിച്ചിടുന്നതാം
തകരാറുപിണഞ്ഞിടുമ്പൊഴാ-
യതുധീരോചിതമാക്കിടാവതോ? ൨൭

വിധിതൻറതലയ്ക്കുസർവ്വവും
തിരുകിക്കേററിനമന്ദബുദ്ധികൾ
ഒരുവേലയിതാദരിച്ചിടാ-
മതുമാശംസിതമാകയില്ലതാൻ ൨൮

ഗുരുദിവ്യനിതോതിടാഞ്ഞതിൽ
പൊരുളെന്തോ വരമാന്നിരിക്കണം
അഥവാ പരമാത്മവേദികൾ-
ക്കിയലാ തുച്ഛജഗൽസുഖേക്ഷണം ൨൯

അതുമല്ല നമുക്കനിഷ്ടമാ-
യിട്ട മബ്ദാഖിയുമോത്തിരിക്കണം
ബുധപക്ഷമെഴന്നൊരമ്മഹാൻ;
വരുവാനുള്ളതുവന്നതന്നെപോം ൩൦

പലതരപ്രമടങ്ങിടാമിതിൽ
പതറാം ശേമുഷിപണ്ഡിതൻെറയും
ഉലകിൻെറ രഹസ്യമാക്കുവാ-
നറിയാ? മങ്ങനെതന്നെ കീഴ്പെടാം" വ്യെ

നഗരീവനികൾക്ക വായ്ക്കുമ-
ഗ്ഗുണദോഷങ്ങളതിതവേളയിൽ
നിരമിച്ചിതു തമ്പിയൊത്തുടൻ
സ്പുടഹർഷം മനമുന്നിപിന്നെയും രൻ

"പുരികൃത്രിമ ശോഭയെന്നതൊ-
നറിയുന്നുണ്ടറിവായ നാൾമുതൽ
വനഭൂമിനിസർഗരമ്യയെ-
ന്നവിട്ടന്നോതിയു മോർത്തിടുന്നതേ വ്യം

അതുകൊണ്ടിവിടത്തിൽനിന്നുമൊ-
ട്ടധികാനന്ദമമാസ്വരാം വനം
പലതരപ്രവൃമുറററിഞ്ഞിടാ
മവിടെസ്സർഗ്ഗവിശ്രുദ്ധരീതിയിൽ വൃഫ

വനരാജി വിശിഷ്ടകാന്തിയെ
ച്ചിത്തറിത്തൻെറ പരമാത്മ്യഭൂതിയെ
വിവരിച്ചിഹ മോദജീവിതം
ജനമേനാട്ടിഷ്ട,മതായ് പുലർത്തിടാം. വൃവ

ഉഷയാരുണസംഗമത്തിനാൽ
വികസൽക്കോമളപുഷ്പവക്ത്രയായ്
അതു,രാഗമിയന്നു ഭോഗസം-
സ്പൃഹണീയസ്ഥിതി വിസ്തരിച്ചിടാം വൃന്ദ

* ഖഗമന്ദരവത്തിനാലെഴാം
ശ്രുതിപാഠം, പുലർമ്പാഷ്പധാരയാൽ
സ്ഫുടമായതു ഹോമകാര്യവും
നിറവേററാം ദിനപൂർവ്വവേളയിൽ വൂർ

പനിനീർ ചൊരിയാൽ,നിവാപനീർ-
ക്കണമേല്ലുന്നൊരുതർപ്പണക്രിയ
തുടരുന്നതുകൊണ്ടറിഞ്ഞിടാ-
മതുപൂർണ്ണംപിതൃയജ്ഞവാസന. വൃമ

അളിമോഹനഗാനമിശ്രമാ-
യവിടെക്കൂടിനപ്പൂപ്പടയ്ക്കുടൻ
പകരംഭൂതബലിപ്രഭൂതമൊ-
ട്ടുയരാമാമുറയും പഠിച്ചിടാം. വ്യസ

പരിചാരകജന്തുരാശികാം-
ക്കഭയംസാന്ദ്രതമേകിടുന്നതും
പകരാമതു സസ്യവൃഷ്ടിയാ-
ലതിഥിപ്രാതമുപാചരിപ്പതും വൃ൭

പ്രിയസന്തതികാംക്കതുല്യമായ്
തരുവല്ലീകലമായതേറംപ്പതും,
തളിർപൂവുകാംകൊണ്ടവയ്ക്കെഴും
കളികാണിപ്പതു,മാദരിച്ചിടാം. വൃവ്വ

രമണീയലതാളിരേഫസം-
ഭ്രമസമ്മേളനമേററമസ്ഥലീ
യുവദമ്പതികാംക്കരുടിട്ടം
സ്പടസൌഭാഗ്യമുപന്യസിച്ചിടാം വൃൻ

* പഞ്ചമഹായജ്ഞം. വൂർ, വൃമ, വ്യസ, വൃ൭,

ഇണവിട്ടകലാത്തകണ്ണനൊടൊ-
ത്തണയുന്നൊരുകപോതിമൂലമായ്
അനുരാഗമതിന്റെശ്ശുദ്ധമാം
നിലയുംതത്രതെളിഞ്ഞുനോക്കിടാം. ൨൦

ഗളിതാശ്രുഭരംചുരന്നപാ-
ലൊടുമാപീനമണച്ചുമാമൃഗീ
നിജസന്തതിയോടുകാട്ടിടു-
ന്നതുലസ്നേഹവുമങ്ങുകണ്ടിടാം. ൨൧

പെടപെറവുപൊരുന്നിലാകയാ-
ലിരതേടിത്തിരിയുന്നചേവലാൽ
പ്രിയദാരസുതാനുകമ്പയും
തിറമോടങ്ങുമനസ്സിലാക്കിടാം. ൨൨

പിരിയാതെപതംഗപാളിയിൽ
പലയുഗ്മംപതിവായ്വസിക്കയാൽ
ദൃഢബന്ധവിശിഷ്ടശക്തിതൻ-
തിറവുംവേണ്ടവിധംഗ്രഹിച്ചിടാം. ൨൩

വിനയാന്വിതമർപ്പിതങ്ങളാം
തരുശീർഷോദ്ധൃതസൽഫലങ്ങളാൽ
പരനന്മയിലെപ്രസക്തിയും
പരമാർത്ഥത്തിലതേററുകണ്ടിടാം. ൨൪

ബലവാനുമശക്തനുംസമം
സുഖമിഷ്ടംതടയാതെചെയ്കയാൽ
സമഭാവനയുംപഠിച്ചിടാ-
മതിൽനിന്നാദരണീയമാംവിധം. ൨൫

ഗൃഹികൾക്കറിയേണ്ട മാതൃകാ-
നിലയേവം ശുഭമാവഹിച്ചിടും
വനിയിൽ സഹയാത്ര ചെയ്യുവാൻ
വിടനൽകാഞ്ഞതു സങ്കടാവഹം. ൯൬

അഥവാ മുനിമാരനേകമു-
ണ്ടവിടെസ്സാത്വികമഭ്യസിച്ചിടാം
മുനിപത്നികളും മുറയ്ക്കു വേ-
ണ്ടവചൊല്ലിത്തരുവാനമങ്ങഹോ, ൯൭

അതിശാന്തവിശുദ്ധ ജീവിതം
ശരിയായിട്ടവിടത്തിലാർന്നിടാം
ജനി തന്റെ ഫലം ലഭിക്കുവാൻ
മതയാകാമതു തന്നെയേൽക്കുകിൽ ൯൮

ചതി,കോപ,മസൂയതൊട്ടതിൽ
പതിയാതുള്ള മനോഗുണങ്ങളെ
മുകുരാഭമുഖങ്ങൾ മാർഗ്ഗമായ്
തെളിയിക്കാം മുനിഗേഹനാംഗിമാർ. ൯൯

പതിയോടു പകച്ചിടാതെ സൽ-
കൃതികൾക്കുൻമുഖമാകുമജ്ജനം
സതിതൻ മുറ, മാനനീയമായ്
പ്രതിപാദിപ്പതറിഞ്ഞുമേറിടാം ൧൦൦

അവരോടിടപെട്ടു ശാന്തമായ്
കഴിവാൻ സംഗതി കൂടിയെങ്കിലോ
അതിലും വലുതായ ഭാഗ്യമി-
ന്നരുളാനില്ല ജഗത്തിലോർക്കുകിൽ. ൧൦൧

ഒരു ഭേദമെഴാത്ത മട്ടില-
പ്പെരുമാററം പെടുമാശ്രമസ്ഥലം
പരിപാവനജീവിതത്തിനു-
ള്ളൊരു വിദ്യാലയമില്ലസംശയം. ൧൦൨

ശ്രുതിശാഖകളാൽ പ്രബോധമാം
മലർതൂകിശ്ശുഭകർമ്മസൽഫലം
ചിതറീടിന താപസദ്രുമ-
വ്രജമാളും നിഴലങ്ങു പൂണ്ടിടാം. ൧൦൩

പലതത്ത്വമറിഞ്ഞു ലൗകിക-
ക്ഷണികാവസ്ഥയുടൻ ധരിച്ചിടാം
അവിടെപ്പരമാത്മവിദ്യയിൽ
തുടരാം ഹന്ത! മഹത്തരോദ്യമം. ൧൦൪

അതുകൊണ്ടുമിരുട്ടു തിങ്ങിടാ-
ത്തഭയസ്ഥാനമണഞ്ഞു പൂകിടാം
അരുളാൻ കഴിയാത്തതാകുമ-
സ്സുഖസാരാമൃതമാസ്വദിച്ചിടാം. ൧൦൫

ചരിതാർത്ഥത ചേർത്തിടുന്നൊരീ
യനുയാത്രയ്ക്കിടകൂടിടായ്കയാൽ
ഹത! ഞാൻ—അതുപോകട്ടെ മാമക-
വ്യഥ ഞാൻതന്നെ സഹിച്ചിടേണ്ടതാം. ൧൦൬

സഹനേതരദുഃഖമാഴ്കിലും
സതി, ഭർത്തൃപ്രിയഭാവനോൽക്കയാം
അതിനാലവിടുന്ന ഭാവുക-
സ്ഥിതിപൂകാൻ പണി ചെയ്തിടുന്നു ഞാൻ.

മഹിതാശയർ വാണിടുമന്നട-
ത്തഥവാ മംഗളമോടിയെത്തിടാം
വനമെങ്കിലുമങ്ങു കൂടിടാം
നൃപസൗഭാഗ്യസമൃദ്ധി നിശ്ചയം. ൧൦൮

അമൃതസ്രവയാടി തേടിടും
സ്വരമാഹാത്മ്യമെഴുന്ന പക്ഷികൾ
സ്തുതിപാഠകരായ് തരത്തില-
ങ്ങുണർവേകട്ടെ ദിനോദയങ്ങളിൽ. ൧൦൯

മലർവീണുകലർന്നു സൗരഭം
നിറയും നിർഝരനിർമ്മലോദകം
അവഗാഹമതിൽത്തരട്ടെ സം-
സൃതഗന്ധോദകസിദ്ധതൃപ്തിയെ. ൧൧൦

ബഹ്വധിക്കൃതസൗധസാരമാം
സ്വയമാത്തം ഫലമൂലഭക്ഷണം
അധരീകൃതമാക്കിടട്ടെയി-
പ്പുരിലബ്ധോദനശുദ്ധിവൈഭവം. ൧൧൧

അതികോമളനീലശഷ്പസം-
തതി, തൃക്കാൽത്തളിരങ്ങുവയ്ക്കവേ
ഹരിതച്ഛവിപൂണ്ടൊരാസ്തൃതി-
ക്കെഴുമാർദ്രത ചേർത്തിടട്ടെഹോ! ൧൧൨

തളിർ, പൂവുഫലങ്ങൾ തൂക്കിയാ
ലതികാകല്പിതമായപന്തലിൽ
ത്തുടരുംസ്ഥിതിസൗഖ്യസംസ്തവം
ലഘുവാക്കട്ടെ വിശങ്കയെന്നിയെ ൧൧൩

ഝരശീകരമേററുമന്ദം
തടവിപ്പൂക്കൾവിടൎത്തിവീശിടും
നറുതെന്നൽവഹിച്ചിടട്ടെസ-
ഭ്യജനാലോലനസൌഖ്യസൌരഭം ൧൧൪

ഒളിതൂവിനതുനിലാവുനൽ-
കുളി,രാരാത്രിവിഹാരവേളയിൽ
പൊഴിയട്ടെ ശുഭാംഗി!താഴിയാം
തളിയും ഗന്ധഹിമാംബുവെന്നപോൽ ൧൧൫

സ്ഫുടപുഷ്പവിതാന കല്പിതം
മൃദുലംമെത്തനിസർഗ്ഗമോഹനം
അതുളട്ടെ ശയിച്ചിടുമ്പൊഴ-
മ്മണിമഞ്ചോൽക്കടഭോഗലാഘവം ൧൧൬

വനഭൂവിലുമീവിധംനൃപോ-
ചിതസൌഭാഗ്യമുപാസാദിച്ചുതാൻ
വിജയിക്കുക,വിശ്വവിശ്രുത-
പ്രകൃതിപ്രേരിതനായ് ഭവാൻസദാ ൧൧൭

അവിടുന്നതിരിച്ചുകാട്ടിനായ്
ഗുരുകാൎയ്യാൎത്ഥിതയൊന്നുകൊണ്ടുതാൻ
ശരി—മന്നിൽമനുഷ്യനുത്ഭവി-
ച്ചുയരുന്നോനിങ്ങനെനീണ്ടുനോക്കുവാൻ ൧൧൮

അതിനാൽസ്വഹിതംവെടിഞ്ഞുമ-
പ്പരകീയാൎത്ഥമുപാവഹിച്ചിടും
ഗുരുകാൎയ്യഭരംസമസ്തവും
നിറവേററിടുകനിൎമ്മലാകൃതെ! ൧൧൯

ഇതിനാലിനിമാനമഗ്രജ-
പ്രിയ, മെന്നാലതിലുംപ്രധാനമായ്
കരുതേണ്ടതുസത്യ, മായ്തയാൽ
കൃതമായീടുമനുഗ്രഹത്തെയാം. ൧൨൦

അവരിൽപ്രിയമേററമേററുവാൻ
ശ്രമമാർന്നീടുവതിന്നുവേണ്ടിഞാൻ
അരുൾചെയ്യരുയുക്ത-മായതിൽ
പരമങ്ങെന്നറിയുന്നുഞാൻവിഭോ! ൧൨൧

ശുഭവൃത്ത, കൃതാവധിക്കക-
ത്തെഴുമക്കാഠ്യവിനോദസംകടം
ഗുരുകൃത്യമപാകരിച്ചുടൻ
പരമമാതസാഹസുഖങ്ങൾനൽകിടും, ൧൨൨

അനയാത്രയിലസ്വതന്ത്രയായ്
കനിവേകാഞ്ഞതുമൂലമഗ്രജെ!
കഴയേണ്ട, വണങ്ങിടുന്നൊരെൻ-
കണവൻമേൽകനിവേറിയാൽമതി ൧൨൩

വനവാസമസഹ്യമെന്നവ-
ച്ചുലിവെന്നിൽ കലരാതെപോകയാൽ
പ്രിയപൂർവ്വജ, ശോകമില്ലമൽ-
പ്രിയനെത്താങ്ങുവതൊന്നുപോരുമേ. ൧൨൪

അയിദേവി, നിസർഗ്ഗശക്തിനീ
മുറപോൽ താങ്ങുകമൽപ്രിയേശനെ
അതിനായ് തവപാദപൂജനം
നിയതംഞാൻതുടരുന്നുനിർമ്മലെ. ൧൨൫

നിയതിപ്രഥിതപ്രഭാവമേ!
നിയമിച്ചീട്ടകഭാവുകംപരം
ഇവരിൽ, ശരിലോകയാത്രയിൽ
ജയസന്ധാനവിധാനഹേതുനി.” ൱൨൰

വ്യഥചേരന്നാത്മചിന്തയീവിധം
പതിഭവ്യസ്പൃഹയാക്കിവച്ചതിൽ
ദ്ദൃഢഭക്തികലൎന്നുപോക്കിനാ-
ളവരംശേഷിച്ചദിനങ്ങളംശാന്തയായ് ൱൨൧

ശുഭം.
